

Sygn. akt IV U 1860/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Jacek Liszka

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Houda

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 31 października 2013 roku nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu się J. B. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od dnia 1 października 2013 roku na okres trzech lat.

Sygn. akt IV U 1860/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 3 września 2014 roku

Decyzją z dnia 31 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy J. B. wskazując, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 24.10.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł J. B., domagając się jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podnosząc, iż decyzja ZUS jest dla niego krzywdząca, gdyż w wyniku schorzeń na które cierpi dotyczących w szczególności przebytego udaru mózgu i nadciśnienia tętniczego nie jest zdolny do podjęcia pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosil o jego oddalenie, podtrzymując argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia i wskazując, iż wobec stwierdzenia przez komisję lekarską ZUS braku niezdolności do pracy po stronie ubezpieczonego, zasadnie wstrzymano wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. urodzony w dniu (...), posiada wykształcenie w zawodach murarz, tynkarz, ostatnio pracował jako piekarz.

Ubezpieczony w okresie od 29.07.2011 r. do 30.09.2013 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, ostatnio w okresie od 1.10.2012 r. do 30.09.2013 r. wypłacaną na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie z dnia 26.04.2013 r. (sygn. akt IV U 1377/12).

Dowód: akta ZUS

W dniu 10.09.2013 roku ubezpieczony wystąpił z wnioskiem do ZUS o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zarówno orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 30.09.2013 r., jak i orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 24.10.2013 r. ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od tej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie.

Dowód: akta ZUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- wieloogniskowe, wieloczasowe, naczyniopochodne uszkodzenia mózgu z dominacją objawów lewopółkulowych / afazja, niedowład prawostronny/,
- nadciśnienie tętnicze z powikłaniami narządowymi,
- miażdżycę uogólnioną,
- zaburzenia lipidowe.

Odwołujący od wielu lat cierpi na powikłania miażdżycy, zaburzeń lipidowych i nadciśnienia tętniczego. Od 2010 r. w obrazie klinicznym dominują zaburzenia neurologiczne w postaci nawarstwiających się w czasie skutków ogniskowego uszkodzenia mózgu.

Aktualny stan kliniczny zdradza objawy dalszego pogorszenia i pogłębienia stopnia niesprawności organizmu. Wnioskodawca wymaga oszczędnego trybu życia, systematycznego leczenia i długotrwałej rehabilitacji. Nie rokuję szybkiego powrotu do zdrowia. Odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy na okres 3 lat od dnia 1.10.2013 r. Biorąc pod uwagę jego stan kliniczny i wiek przekwalifikowanie zawodowe jest nieuzasadnione.

Dowód: - opinia sądowo – lekarska z dnia 20.05.2014 r. – k. 16-19

- dokumentacja lekarska – akta ZUS.

Sąd, ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy, podzielił w całości wnioski płynące z opinii biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurologii, kardiologii i chorób wewnętrznych, którzy po osobistym przebadaniu ubezpieczonego oraz wnikliwej analizie dokumentacji, przy wykorzystaniu fachowej wiedzy medycznej dokonali prawidłowej diagnozy jego schorzeń. Opinia sporządzona została przez biegłych sądowych posiadającego odpowiednie kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe jest przy tym rzetelna, kompletna i wewnętrznie spójna. Można jedynie uściślić, iż biegli sądowi w jej wnioskach końcowych stwierdzając u ubezpieczonego całkowitą niezdolność do pracy zawodowej dotychczas wykonywanej i zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi (a więc nie za całkowicie niezdolnego do jakiegokolwiek pracy w rozumieniu ustawowej definicji całkowitej niezdolności z art. 12 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) uznali go za częściowo niezdolnego do pracy w rozumieniu przedmiotowej ustawy.

Opinia spełnia nadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych określone w art.278 kpc i art.285 kpc, zaś w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które mogłyby podważać zaufanie do wiedzy czy bezstronności biegłych. Strony nie wniosły również do niej żadnych merytorycznych zarzutów.

Dowody z dokumentów zalegających w aktach Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, a ponadto nie były kwestionowane przez strony postępowania.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie art. 57 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku poz. 1440 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące przesłanki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust.1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit.b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit.a, pkt 11-12, 13 lit.a, pkt 14 lit.a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit.a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (art. 12 ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art.12 ust.2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 3).

Zgodnie z art. 13 ustawy przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy potwierdza, iż odwołujący się spełnia ustawowe przesłanki do otrzymywania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 3 lat od dnia 1.10.2013 r.

W niniejszej sprawie sporną stała się przesłanka z art. 57 ust.1 pkt 1 ustawy, dotycząca niezdolności do pracy.

Dla rozstrzygnięcia, czy w przypadku ubezpieczonego mamy do czynienia z niezdolnością do pracy, koniecznym stało się zasięgnięcie opinii biegłych specjalistów z zakresu neurologii, kardiologii i chorób wewnętrznych.

Z przedmiotowej opinii sądowo – lekarskiej wynika, że odwołujący cierpi na: wielogniskowe, wieloczasowe, naczyniopochodne uszkodzenia mózgu z dominacją objawów lewopółkulowych /afazja, niedowład prawostronny/, nadciśnienie tętnicze z powikłaniami narządowymi, miażdżycę uogólnioną, zaburzenia lipidowe.

Odwołujący od wielu lat cierpi na powikłania miażdżycy, zaburzeń lipidowych i nadciśnienia tętniczego. Od 2010 r. w obrazie klinicznym dominują zaburzenia neurologiczne w postaci nawarstwiających się w czasie skutków ogniskowego uszkodzenia mózgu.

Aktualny stan kliniczny zdradza objawy dalszego pogorszenia i pogłębienia stopnia niesprawności organizmu. Wnioskodawca wymaga oszczędnego trybu życia, systematycznego leczenia i długotrwałej rehabilitacji. Nie rokuje

szybkiego powrotu do zdrowia. Odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy na okres 3 lat od dnia 1.10.2013 r. Biorąc pod uwagę jego stan kliniczny i wiek przekwalifikowanie zawodowe jest nieuzasadnione.

Należy jeszcze nadmienić, iż biegli sądowi w wydanej opinii wspomnieli, że odwołujący w listopadzie 2013 r. przeżył kolejny udar mózgu z niedowładem kończyn prawych i mieszaną afazją (k. 17). Nie zmienia to jednak faktu, iż cały czas w badanym okresie był on niezdolny do pracy (tzn. w czasie wydawania zaskarżonej decyzji ZUS z października 2013 r.), a kolejny epizod udarowy ugruntował jedynie ten stan rzeczy.

Z uwagi na powyższe, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję ZUS poprzez przyznanie odwołującemu się renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia wstrzymania zaskarżoną decyzją ZUS wypłaty świadczenia rentowego, czyli od dnia 1.10.2013 r. na okres trzech lat biorąc za podstawę powołane wyżej przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz art. 477¹⁴§2 k.p.c.